

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ADHEMAR, DA'S NE KASTAR

Tribulaties van een voetbalsponsor,
blijspel in drie bedrijven

1880
door

Gaston van der Gucht

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2005
Nr.1734

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ADHEMAR, DA'S NE KASTAR* op te voeren moet de naam van auteur *GASTON VAN DER GUCHT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Gaston van der Gucht
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen

5 dames - 7 heren - evt. figuratie

- Adhémar Thienpont Fabrikant van "fijne dameslingerie". Tegen zijn wil in "sponsor van de voetbalploeg".
- Rietje Zijn vrouw. Twintig jaar jonger dan Adhémar. Knappe dame.
- Tim Hun oudste zoon. Reden waarom Adhémar en Rietje MOESTEN trouwen. Voetballer, trainer van de kadetten en.. van de damesploeg.
- Els Hun oudste meisje. Flink, sportief.
- Loes Hun tweede meisje. Een sympathieke sloddervos. Nog zeer jong...voor wat ze doet en wil doen.
- Jaap Van Basten Studiegenoot van Tim, maar betere student. Economist. Leidt het bedrijf van Thienpont. Is naar Wetteren gekomen...omdat hij een voetbalster is...Spreekt een beetje Hollands.
- Dokter Felicien De Beul Zat in dezelfde klas van Adhémar en notaris Muys. Zat soms ook in hetzelfde schuitje als er iets te beleven was. Sterk supporter van de voetbalclub..en van mooie vrouwen, van Rietje bijvoorbeeld.
- Toetje Zijn charmante dochter...vriendin van Tim...Soms toch.
- Mevrouw Weduwe Celestine Boterberg, geboren De Caesstecker
Weduwe van Jules Boterberg, overleden voorzitter van de club. Boterberg was ook een vriend van Adhémar, Felicien en Ivo.
- Notaris Ivo Muys Notaris. Adhémar noemt hem KAIFAS.
- Bo Bast Kinesist. Een boom van een kerel. Recht voor de raap.
- Toon Suykerbuyk Burgemeester. Voor Adhémar BAAS GAN-ZENDONK.

Dit stuk kan zowel met als zonder figuratie gespeeld worden.

Dekor

De woonkamer van het luxueus huis van Adhémar Thienpont.
Het vertrek is zeer smaakvol ingericht. In de woonkamer is een trap
(of trapje) die naar de bovenverdieping leidt.
Achteraan, grote vensters en een dubbele deur naar de tuin.
Er zijn twee deuren,  en naar het bureau en  en naar het binnenhuis en
de keuken.

Het is zondagmiddag. De dag van de grote voetbalmatch tussen Racing en
Standaard. (Tussen Beveren en Sint-Niklaas of Beveren en Lokeren. Noem
maar op.)

Op de straat horen we de supportersclub optrekken naar het terrein, al
dan niet begeleid door muziek, liederen als "De Rode Duivels gaan naar
Spanje" en "Wij gaan naar Mexico" en meer van die dingen.

Het huis van Adhémar staat in rep en roer, want zowel Tim als Jaap van
Basten, die tijdelijk in het huis inwoont, zijn spelers van het team.
En...madame Thienpont heeft een n ieuwe vlag gekocht en zal vandaag - bij
deze zeer belangrijke match - de aftrap geven, want;...meneer Thienpont
is ziek. Meneer Thienpont is altijd ziek want computers, tekstverwerkers
en meer van die moderne dingen kan hij niet verwerken. Ook niet dat hij
stilaan het beleid van zijn florerende zaak in handen van anderen moet
overlaten.

- RIETJE : (Komt van boven. Charmant gekleed. Gereed om uit te gaan.)
Opschieten kinderen, opschieten. Ik hoor de supporters al optrekken naar het plein. Straks komen wij te laat.
- LOES : (Op, van uit de tuin)
Je lijkt zo nerveus, ma, nog nerveuser dan de spelers zelf.
- RIETJE : Ik ben ook nerveus, kind.
- LOES : Omwille van die nieuwe vlag ?
- RIETJE : Ook al.
- LOES : Of omwille van de aftrap ?
- RIETJE : Er mag gebeuren wat er wil, maar IK geef vandaag die aftrap.
Dat heb ik gezworen. Ik ben de vrouw van de sponsor.
- LOES : Daar weet pa zelf niet veel van.
- RIETJE : Mannen hoeven niet alles te weten. Hoe minder mannen weten, hoe beter het huishouden.
- LOES : En als de burgemeester nu...?
- RIETJE : Geen burgemeester vandaag. IK.
- LOES : Of zijn vrouw ?
- RIETJE : Als die op een bal trapt, breekt ze haar been. En...Jaap heeft gezegd dat IK mag trappen en dan trap ik.
- LOES : Jij en Jaap, dat gaat nogal, hé ma ?
- RIETJE : En dan ?
- LOES : Voor een getrouwde vrouw ? Is dat niet een beetje...hum, hum ?
- RIETJE : We leven toch vandaag. Ik moet zo dikwijls van jullie horen.
(nabootsend) "Wij leven vandaag, hé ma."
- LOES : Wat zegt pa ?
- RIETJE : Pa ?
- ADHEMAR : (Huult als een gekeeld varken)
Rietje...Riet...Riet...Goddomme !
(Steeks zijn hoofd door de slaapkamerdeur)
Riet...kun je niet antwoorden als ik roep ?! Ik sta mij hier een angina te kelen ! (Weg)
- RIETJE : (tot Loes)
Nu hoor je wat pa zegt...altijd zegt...of moet ik zeggen, HUILT ?
(tot Adhémar, poeslief) Ja schat, wat is er ?
- ADHEMAR : (Weer op)
Mijn pillen...ik kan mijn pillen niet vinden. Wie heeft goddomme mijn pillen van het nachttafeltje gepakt ? (af)
- LOES : Pillen ?

RIETJE : Ja kind...in dit huis draait alles verkeerd...HIER neemt de man pillen. (tot Adhémar) Ik kom, schat, ik kom zoals altijd. De heer beveelt, de meid luistert...

LOES : Dat is niet zoals "vandaag", hé ma ? Emancipatie ?!

RIETJE : Och kind, je moet ze alleen maar de indruk laten dat ze de baas zijn ! (Af naar boven.)

(Loes gaat naar de keukendeur. Tim op met Toetje. Opgewonden.)

TOETJE : En waarom mag ik niet mee ?

TIM : Je mag mee, je mag altijd mee, maar nu niet.

TOETJE : En waarom nu niet ?

TIM : Omdat het niet kan.

TOETJE : En waarom kan het niet ?

TIM : Ik rij recht naar de kleedkamers op het plein. Ik ben al te laat. Ik ben zeker de sigaar bij de trainer. Eén uur voor de match heeft hij gezegd. En HOE heeft hij dat gezegd !

TOETJE : Dan moesten wij maar vroeger van tafel zijn opgestaan en vroeger vertrokken.

TIM : Wij niet.

TOETJE : Hoe, wij niet ?

TIM : Wij niet... IK ! IK ! IK !

TOETJE : En waarom mag ik dan niet mee ? Jij gaat toch altijd mee als wij spelen.

TIM : (traag en nadrukkelijk)

Toetje, in die kleedkamer lopen vijftien mannen die onder het stortbad gaan en zich uit- en aankleden.

TOETJE : Wat zou dat ? Denk je dat ik nog nooit een man gezien heb die zijn broek aantrok ?

TIM : Toetje ! (Stilte)

TOETJE : (Een beetje beschaamd over zichzelf)

Pa, natuurlijk !

TIM : Maar die mannen trekken geen broek aan, die staan NAAKT !

TOETJE : Nu, en dan ?

TIM : NAAKT !

TOETJE : Denk je nu werkelijk dat ik nog nooit een naakte man gezien heb ?

TIM : In de cinema zeker of op de televisie ?

TOETJE : Nee, niet daar.

TIM : Waar heb jij dan een naakte man gezien ?

(Stilte)

TOETJE : In de kerk.

TIM : In de kerk ?

TOETJE : Ja, in de Sint-Pietersbasiliek te Rome. Daar kan je een hele rij naakte mannen zien.

TIM : Maar die mannen zijn van steen en het zijn heiligen, maar onze voetballers zijn niet van steen, maar van vlees en bloed en het zijn zeker geen heiligen.

TOETJE : Ik zou geen heilige willen. Ze zijn mij te kil en te koud.

TIM : Toetje, wees redelijk. Je gaat niet mee.

TOETJE : Dan kom ik ook niet naar die rotmatch van jullie ! En ik hoop dat jullie verliezen met forfaitcijfers.

TIM : Dank je.

TOETJE : Niets te danken. Graag gedaan.

TIM : Blijf dan thuis.

TOETJE : Ik blijf niet thuis. Ik ga dansen naar de "Blitz". Er zijn genoeg jonge mannen die met mij willen dansen.

TIM : Doe wat je niet laten kan.

TOETJE : Jij ziet je voetbal liever dan mij. Trouw met je voetbal.

TIM : (Onderaan de trap)

Ma ! Ma !

RIETJE : (Boven aan de trap)

Ja, waar brandt het nu ?

TIM : Mijn voetbalschoenen, mijn trui, mijn broekske, mijn valies...

RIETJE : Op zijn plaats, jongen...op zijn plaats...in je kamer.

TIM : Pak het eens.

RIETJE : Zelf halen. Ma is de meid niet.

TIM : Straks mag ik niet meer meespelen van de trainer...ik ben zeker te laat !

(Stormt naar boven met het nodige lawaai.)

RIETJE : Niet zolang vrijen, man !

(Tim verdwijnt)

TOETJE : Pffffff...vrijen.

RIETJE : Is het dan niet zo ?

TOETJE : Van heel de morgen nog geen zoentje, laat staan dat er iets meer gebeurt. (Roept hem na) Klootzak, rotvoetbal ! (Kwaad af)

ADHEMAR : (Op) Wat is dat hier toch allemaal voor lawaai ? Buiten die boerenfanfare, die maar van Boemlala blaast en van geen ophouden weet, ook al barst mijn hoofd van de koppijn en hier geroep als

op de beestenmarkt. Een mens vraagt zich af waarom die fanfare speelt. Is het weer Cecilia ?

RIETJE : Voetbal, schat, voetbal ! Racing tegen Standaard !

ADHEMAR : Spelen ze tegenwoordig al voetbal met de fanfare ?

RIETJE : Neen, tegenwoordig breken ze de voetbalstadions af met boksijzers, brandbommen en velokettingen !

ADHEMAR : Als het zoveel lawaai meebrengt dat een zieke mens niet eens op de zondag kan rusten, dan moesten ze er met bulldozers in rijden ! Weg die voetbalstadions !

RIETJE : Ben je weeral ziek, Adhémar ?

ADHEMAR : (Om medelijden smekend)

Je weet dat ik ziek ben, Rietje.

RIETJE : En wat heb je nu ?

ADHEMAR : Mijn lever...van eieren te eten. Gisteren. Eieren met spek.

RIETJE : Eet dan geen eieren met spek.

ADHEMAR : En mijn hoofd, van die nare telmachines, die computers en die tekstverwerkers.

RIETJE : Gebruik ze dan niet. Wij hebben ze vroeger toch ook niet gebruikt en het ging ook.

ADHEMAR : En mijn hart !

RIETJE : Je hart ?

ADHEMAR : Ja, mijn hart, is dat zo verwonderlijk ?

RIETJE : Adhémar,...wij zijn meer dan twintig jaar getrouwd...

ADHEMAR : Zwijg er mij van...

RIETJE : Toen had je een hart als een stier. De flinkste kerel van de stad. Zakenman, ladykiller...

ADHEMAR : H h h h h h h h ....Ik ben Frank Sinatra niet.

RIETJE : Sportman, politieker, schepen van sport, voorzitter van dit en van dat...op die man ben ik verliefd geworden...niet op die mumm e van tegenwoordig.

ADHEMAR : Mijn hart, Rietje, mijn hart.

RIETJE : Inbeelding !

ADHEMAR : Geen inbeelding. Het is het personeel dat mij die hartziekte bezorgt. Allemaal willen zij mijn dood. MIJN dood, de dood van hun baas, hun baas die hen te vreten geeft...en dit jaar, omwille van die stomme voetbalclub...het toppunt...een Hollander MOETEN nemen als bedrijfsleider. Een Hollander, met een kop als een bol kaas!

RIETJE : Maar met gouden voeten. Een knappe man. Fijne bedrijfsleider, ideale sportman.

ADHEMAR : Rietje...

RIETJE : Ik meen wat ik zeg.

ADHEMAR : Dat zei je twintig jaar geleden tegen mij ook.

RIETJE : Tiens ? Weet jij dat nog ?

ADHEMAR : Ja.

RIETJE : Dan herinner je je toch nog iets van ons beiden ? Gelukkig, toch nog iets. Ik ga nu de nieuwe vlag halen, want als de vlag thuis niet wappert dan...dan maar op het voetbalveld. Verslensen wil ik nog niet en IK heb geen hoofdpijn, geen nierpijn, geen maagpijn, geen darmpijn, geen grote-teenpijn !
(Af boven)

ADHEMAR : Wat heeft dat nu te betekenen ? Dat ik dat allemaal moet beleven ! De mensen kennen geen medelijden meer, ja, jaja, je dieper in de put stampen, dat willen ze, maar al ben ik ziek - en erger dan ze denken, - ik lig nog niet in de put.

Maar het scheelt niet veel.

(Staat recht en heeft plots een scheut in de rug.)

Aai, wat krijgen we nu ? Nu krijg ik nog een verschot ook. Kan dat anders ? Mijn kinderen razen als gekken door het huis en mijn vrouw ? In de plaats van mij te verzorgen holt ze naar de voetbal. Heb jij al eens een vrouw gezien die iedere zondag naar de voetbal holt...om daar;...ja, ze zegt wel dat ze gaat om haar zoon aan te moedigen...? Maar ze gaat om die Hollander wakker te schreeuwen...en het ergste...het ergste van al...ik heb haar dat geleerd ! Ik sleurde haar mee naar het stadion ! (Af naar boven)

JAAP : (Komt de trap afgehold)

Ik hoorde je praten over een Hollander en ik dacht : dat is over mij. Goeie morgen, meneer Thienpont, lekker geslapen ? Leuk gedroomd ?

ADHEMAR : En dat durft hij mij te vragen, die van heel de nacht geen oog heb toegedaan ?

JAAP : Ziek ?

ADHEMAR : Dat ook. Maar die handelsbeurs in Nice. Vlak voor het nieuwe zomerseizoen. Denk je daar niet aan ? Die handelsbeurs opent morgen haar deuren en ik ben ziek...en jij...jij en Tim moeten

voetballen !

JAAP : (Geeft Adhémar een flinke slag op de schouder)

Kop op, man ! Vandaag is de grote wedstrijd. De beuk erin !

ADHEMAR : En het werk ? De handelsbeurs in Nice ?

JAAP : Het is zondag, meneer Thienpont, dag des Heren...rustdag, dan wordt er niet gewerkt.

ADHEMAR : Mijn beste kerel, zal ik jou eens wat zeggen ? Jij die bedrijfsleider wil worden ?...IK heb twintig jaar tweeënvijftig zondagen per jaar gewerkt, en ik werkte op nieuwjaarsdag en op Allerheiligen en op Ons Heer Hemelvaart en op tararaboem... (melodie vanderlands lied)...elf november. Twintig jaar lang, hoor je dat ?

JAAP : Ik hoor het, meneer Thienpont. Ik ben niet doof.

ADHEMAR : En wat zeg je ervan ?

JAAP : Dom.

ADHEMAR : Wat ?

JAAP : Oliedom. Ik zal geen tweeënvijftig zondagen per jaar werken en ook niet op Nieuwjaarsdag en Pasen en Pinksteren en Hemelvaart en Koninginnedag. Ik zal dan zorgen voor mijn vrouw, vooral als ik dan een vrouwtje zou hebben zoals u...twintig jaar jonger en zoooo charmant. Zeker niet te verwaarlozen en een beetje te verwennen! Anders eet een ander de boter van je brood.
(Af in het bureau)

ADHEMAR : Wat krijgen we nu ? Ik ben mijn verschot kwijt van het verschieten. Hoelang loopt die kaaskop hier al door mijn huis ?...Vreet mijn eten...gebruikt mijn bed, mijn bureau, mijn zetel, mijn bed ? ...Nee, nee, begrijp me niet verkeerd...alleen dat in de logeerkamer, bedoel ik... Maar wacht eens...Wat zeg ik ? Ben ik daar wel zo zeker van ? Waarom koopt mijn vrouw een vlag voor de voetbálploeg ? Waarom gaat zij vandaag eerst zelf op de bal trappen ? Waarom ? Ik ga naar mijn bed kijken...of neen...naar het bed van mijn vrouw...met een thermometer. Waar is mijn thermometer ? (Boven af)

(We zien hem later met een thermometer naar de slaapkamer van zijn vrouw sluipen. Loes en Bast op.)

LOES : Ben je daar nu, Bast ? De zondag na de middag.

BAST : Het spijt me Loes, ik weet het, het is lomp. Maar ik heb zo'n drukke dag. Heel de morgen conditietraining gedaan met de spelers,

want wij mogen de match niet verliezen, het is een prestige-kwestie, dan vlug een paar klanten mals gewreven...bij moeder een hap gegeten en nu, voor de match nog, meneer kneden tot hij helemaal murw is en zich drie maal zeven voelt.

LOES : Ik weet niet of pa...

BAST : O sorry...meneer is toch nog niet aangekleed ?

LOES : Dat niet, hij wacht op jou.

BAST : Gaat hij ook naar de match ?

LOES : Neen, dat denk ik niet. Hij voelt zich niet lekker.

BAST : Juffrouw, je pa mankeert niets. Het is een man om bomen te vellen, om door een stoel te bijten, om zelf voetbal te spelen...maar...

LOES : Wat maar ?

BAST : Die fabriek wordt hem teveel. Hij moet de zaak aan Tim overlaten en rustig van zijn verdiende centjes profiteren. Dat zeg ik, Bast. En Bast is recht voor de raap.

LOES : Of aan Jaap ?

BAST : Wat...aan Jaap ?

LOES : Jaap kan toch ook de fabriek overnemen.

BAST : Dat nooit. Ik ben intiem met je vader, zijn biechtvader. Als wij alleen zijn, onder de massage, dan praten wij wat, of beter gezegd, hij praat en ik luister en dan moppen tappen over die hollanders en als ik hem pijn doe bij het masseren, dan scheldt hij niet op mij, maar op de kaaskoppen van boven de Moerdijk. Neen, Hollanders liggen hem niet.

LOES : Jaap is een fijne kerel.

BAST : Een prima voetballer. Zo hebben we nog nooit één gehad. Hij snijdt door de verdedigingen als een mes door boter. Als wij dit jaar kampioen worden, dan hebben we dat aan Jaap te danken.

LOES : Ja, een mooie man.

(Stilte. Bast bekijkt haar verwonderd)

BAST : Hei meisje, je ogen gebruiken !

LOES : Doe ik dat dan niet ?

BAST : Heb je mij dan al eens bekeken ? Goed bekeken ? Van onder tot boven ?

LOES : Nu...je lijkt mij ook niet mis.

BAST : Wat zeg je Loesje, niet mis...? Dat is maar smalletjes hoor. Alle meisjes kijken mij na alsof ik Tom Jones ben.

LOES : Omdat je mooi bent ?

BAST : Ik ben niet alleen mooi, ik ben ook sterk, geef mij eens je hand...
voel eens...

LOES : Waar ?

BAST : Hoe waar ?

LOES : Waar moet ik voelen ?

BAST : Hier natuurlijk. (Legt hand op bovenarm)
Dat is geen zever hé meisje, geen botermelk.

LOES : Ja, ik moet zeggen....

BAST : IJzer en beton.

LOES : En sterk ?

BAST : Sterk ? Kijk, ik til je op alsof je een pluim bent.
(Hij doet het; Loes gilt.)

ADHEMAR : (OP) Wie wordt er nu verkracht ?

BAST : o, meneer Adhémar. Ik toonde juffrouw Loes een paar oefeningen
van bewegingsgymnastiek.

(Blijft met Loes in de armen staan. Een poosje stilte.)

ADHEMAR : Mij dunkt dat die oefening redelijk lang duurt.

BAST : O, pardon. (Zet Loes neer)

LOES : Pa, meneer Bast is hier.

BAST : Het is Bo, Loesje...Bo.

ADHEMAR : Aaaaa...Het is al Bo....en Loesje ?

BAST : Hindert het je, meneer Thienpont ?

ADHEMAR : Meer dan ik zeggen kan ! Het ergert me zodanig dat ik jou
straks met klikken en klakken de deur uitgooi, pardoes de straat
op.

BAST : Daar zou ik niet aan beginnen, meneer Adhémar, ik ben provinciaal
kampioen boksen.

ADHEMAR : En ik ben een zwarte gordel...maar met verschot.

BAST : Dat zullen wij er direct uitwerken. Daarvoor ben ik eigenlijk
gekomen.

ADHEMAR : Zo ? Ik dacht dat je kwam om mijn dochter te verleiden.

BAST : Dat doe ik wel een andere keer, meneer Thienpont.

LOES : Pa ! (Kwaad. Naar boven)

BAST : Zullen wij dan maar beginnen op de masseertafel, meneer Thienpont?

ADHEMAR : Niet op de masseertafel. Ik ril iedere keer als ik op die
koude tafel moet. Het is alsof ik in een ijzeren kist lig. Mijn

rug doet pijn, komt van mijn nieren...

BAST : Teveel alcohol gedronken ?

ADHEMAR : Ik drink nooit alcohol...gisteren toch niet...

BAST : We zullen je halsspieren eens losmaken, daardoor verdwijnt je hoofdpijn...

ADHEMAR : Wie zegt dat ik hoofdpijn heeft??

BAST : Je hebt altijd hoofdpijn...Je hersens zijn te zwaar. En rugpijn wrijven wij ook weg. We maken hem zo glad als de rug van een jong meisje.

(Adhémar gaat op een stoel zitten en Bast neemt plaats achter hem. Op een nogal ongebruikelijke komische wijze begint Bast bewegingen met dat hoofd te maken. Adhémar stoot een hevige gil uit.)

ADHEMAR : Aaaaauw !

(Els komt van boven gelopen. Ze is recht uit bed gesprongen op de kreet van haar vader en dus zeer weinig aangekleed.)

ELS : Pa, wat is er ? Gebeurt er iets ?

BAST : Er gebeurt niets, juffrouw.

ADHEMAR : Neen, er gebeurt niets. Hij is alleen bezig mij te vermoorden. Hij wringt mijn strot af.

ELS : O, pardon.

(Ze bedoelt haar négligé. Bast bekijkt haar keurend. Adhémar denkt dat dit voor hem bedoeld is.)

ADHEMAR : 't Is niets.

BAST : U hoeft zich voor mij niet te generen, Juffrouw. Ik zie meer blote mensen dan aangeklede.

ADHEMAR : Jaaaar...dames...dames...?

BAST : Die zie ik liefst, meneer Thienpont.

TIM : (Komt de trap afgestormd. Valies in de handen.)

Ik ben te laat. Ik ben hopeloos te laat. Ik blunder weer in volle glorie.

(Zijn valies valt open en al zijn spullen tuimelen op de grond. Els helpt Tim alles terug inpakken.)

ADHEMAR : Dan doe je tenminste iets. In de week voer je al niet veel uit en de zondag blunder je....Kinderzegen noemen ze dat.

TIM : Nooit ligt hier iets op zijn plaats. Mijn broekje niet, mijn trui niet, mijn kousen niet, mijn valies niet...

- ADHEMAR : Zelf voor zorgen, en liefst niet op het laatste ogenblik.
 Nooit van iemand afhankelijk zijn, dat is mijn stelregel. Net zo in zaken. Die handelsbeurs in Nice...
- TIM : Vandaag is het voetbal, pa, en Nice...Nice kan mij gestolen worden...
- ADHEMAR : En mij kunnen je broekje, je trui, je kousen en je valies gestolen worden...en heel die voetbalploeg erbij.
- TIM : Waar is ma ?
- ADHEMAR : Ma zorgt voor de vlag en de aftrap....Zo gaat dat tegenwoordig. De vrouwen besturen de wereld !
- BAST : Hebben ze altijd gedaan, meneer Thienpont.
- TIM : Ik ben te laat, ik ben te laat, ik ben te laat...
 (Alles is ingepakt.)
- BAST : Mijn wagen staat buiten voor de deur, Tim, wil ik je voeren ?
- ADHEMAR : En ik ? Je bent bezig mij te masseren. Je verlaat het slagveld om de vijand te dienen. Dat is verraad !
- TIM : Pa, wees redelijk...De match gaat voor alles !
 (Bast en Tim stormen af.)
- ADHEMAR : Vijfhonderd meter is het van hier...hoogstens één kilometer.. Sportlui...Atleten...! Lopen ...? Vergeet het maar. Met de wagen...De jeugd...Ik loop op vijf minuten van hier naar het plein en terug...Wij zullen eens zien hoelang die kerel met zijn Porsche zal nodig hebben om terug te zijn.
- JAAP : (Op uit het bureel)
 Is dat hier een heksenketel ?
- ADHEMAR : God ! Daar hebben wij Piet Hein van de zilveren vloot ! Moet jij niet naar de match ?
- JAAP : Natuurlijk.
- ADHEMAR : En kom jij niet te laat ?
- JAAP : Ik kom nooit te laat. Nergens.
- ADHEMAR : Ja, zo zie je er wel uit. Uitgeslapen kerel. Wakker voor de haan kraait.
- JAAP : Ik heb nog een uur. De trainer weet dat ik later kom. Ik wil mij graag scheren, maar ik heb geen water in het bureau...
- ADHEMAR : Neen, water in de badkamer. Warm en koud, naar believen. Zo gaat dat hier bij ons, in België.
- JAAP : Ik scheer mij graag in het bureau, terwijl ik werk. Je weet wel... morgen Nice !

ADHEMAR : Hoe wil jij nog tijdig in Nice komen ? Of moet ik zelf gaan ?
Ziek ? Spaar mij niet, hoor. Die oude zieke Adhémar vertrekt zo
dadelijk.

JAAP : Neen, ik ga. Als ze jou zo zouden zien aankomen, zouden ze denken
dat onze firma op sterven na dood is.

ADHEMAR : Maar het is veertien uur rijden met de wagen !

JAAP : Ik ga met het vliegtuig. Twee uur en ik ben in Nice. Ik heb een
auto gehuurd. Die zal bij het vliegveld staan.

ADHEMAR : En de firma zal betalen ?

JAAP : Reken maar !

ADHEMAR : De eerste handelsbeurs die ik ooit van mijn leven meegemaakt
heb, was in Aalst. En weet je hoe ik er naartoe reed ? Neen, dat
weet je natuurlijk niet...met de fiets ! Met de fiets ! Veilig
en goedkoop ! Denk daar eens aan als je manager wilt worden !

JAAP : En als je van Aalst terugkwam stoppen hier, stoppen daar, bijna
bij alle kroegen en overal tracteren, meer geld kwijt dan aan
een taxi.

ADHEMAR : Verdomme, het is nog waar ook.

JAAP : Elsje, haal eens wat water, wil je ?

ADHEMAR : Scheer je electrisch, dat is modern.

JAAP : Ik wil mooi geschoren zijn. Glad. Voor de dames !

ADHEMAR : Voetballers moeten niet mooi geschoren zijn. Kijk naar Gullig,
een vuile vieze stoppelbaard en haar in krullen als aardappel-
schillen. En alle vrouwen vallen op hem.

ELS : Ik haal je water, meneer van Vasten.

ADHEMAR : Wacht eens ! wacht eens ! wacht eens ! Haal eerst voor mij
eens een goede tas thee, geen citroen, veel suiker, melk en een
grote scheut cognac !

ELS : Meneer van Basten kan niet wachten, pa.

ADHEMAR : Ik ben je vader, Els. Je vader kan niet wachten.

ELS : En hij...ik haal toch maar eerst het scheerwater. (Af)

ADHEMAR : Heb je van je leven !...Kinderzegen ! En hij...wat bedoelt
ze daarmee, meneer Jaap ? En hij ? Je gaat me toch niet zeggen...

JAAP : Ik zeg niets, meneer Thienpont.

ADHEMAR : Het zal niet waar zijn h , het zal niet waar zijn. Dat
zweer ik je.

JAAP : Wat zal er niet waar zijn ?

ADHEMAR : Mij kan je niet bedotten, kerel, mij kan niemand bedotten...IK